

lang Tjenestetid skulde give enhver Embedsmand, uden Hensyn til Bessaffenheden af hans Embedsansættelse, Ret til at blive pensioneret efter denne Lov. Udvalget har altsaa tillige været i god Overeensstemmelse med det, som dengang var den herskende Mening hos Udvalget for Pensionsloven. Dette Forslag blev imidlertid ikke sat ind i Loven, ikke fordi det blev forkastet, men fordi Regjeringen antog, at det var et rigtigere Kjendemerke paa, hvem der skulde være pensionsberettigede, om de vare „kongelig ansatte“ eller ikke, end om de vare „fast ansatte“ eller ikke, og det var, fordi Udvalgets Endringsforslag, som jeg nylig omtalte, havde stillet sig i Forhold til denne deres principale Indstilling, at det ikke kunde komme frem, fordi man ikke fandt det passende, efterat Regjeringens Forslag var blevet billiget. Ministeriet gjorde tillige dengang opmærksom paa, at det saa ganske sjældent var Tilfældet, at en Mand, der kunde komme under Pensionslovens Behandling, ikke var „fast“ ansat, naar han var „kongelig“ ansat, at Resultatet i alt Væsentligt vilde blive det samme, hvilken af Bestemmelserne der end vedtoges. I hvorvel det nu vilde have været mig kjært, om Udvalgets Indstilling, som er fremkommen uden Minoritetsvotum, maatte finde Thingets Billigelse, saa kan jeg dog ikke nægte, at det har været mig kjært, at dette Endringsforslag er kommet fra Mand, som jeg staaer i nøie politisk Forbindelse med. Det kan maaskee tjene til at sætte mig selv i et andet Lys end det, jeg tidligere har staaet i, idet jeg antager for hensynsløst at ville spare, hvorsomhelst det lod sig gjøre. Jeg har virkelig villet have Besparelse; men jeg har villet have Besparelse, under Lovens Regel, og deri troer jeg ikke, at jeg har havt Uret. Jeg har ikke villet have, at en enkelt Mand skulde lide noget Afbræk; men jeg har villet, at Misbrugskilden skulde udtørres.

Osternann: Jeg skal blot tillade mig en ganske kort formel Bemærkning. Det forekommer mig, som om det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) syntes, det kunde nok gaae an for os Andre, der have stemt i anden Retning sidst, idag at stemme for det fremlagte Endringsforslag. Jeg kan

meget vel begribe, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), efter det som han selv har oplyst, vil stemme for Endringsforslaget. Men jeg troer, at det vilde være meget mod god Orden, om Thingets Majoritet, naar den ved anden Behandling har havt Leilighed til at vælge mellem to bestemte Forslag og da bestemt sig for det ene af disse to Forslag, saa atter ved tredje Behandling valgte det andet af disse, hvilket det tidligere havde forkastet — det troer jeg er en Uregelmæssighed. Det er det Gnefte, jeg skal bemærke i nærværende Sag.

Niegels: Jeg skal tillade mig, idet jeg naturligtviis hovedsagelig henholder mig til, hvad den ærede Ordfører for Udvalget har fremført, blot at bemærke i denne Sag, at, gaaer jeg tilbage til dens oprindelige Begyndelse, da var i det fremlagte Lovforslag fra Ministeriet, saavdt jeg mindes, den constituerede Stutmester Hornemanns Pension beregnet efter Pensionsloven; men der var i Slutningen decourteret en Sum paa Grund af, at han ikke havde været fast ansat i Embedet, men kun konstitueret. Jeg tillod mig da at udbede mig Ordet, for at udhæve, for det første det Skadelige i saa lange Constitutioner, og for Thinget at fremhæve det Mislige i, naar en saa lang Constitution ved Slutningen af en Mandes Tjenestetid, hvor han mod sin Villie entlediges, ikke skulde kunne regnes ham tilgode, som om han havde været virkelig ansat. Jeg troer, at Spørgsmaalet i denne Sag kan for Udvalget ikke blive Andet, end saa meget som muligt at undersøge, hvorvidt han paa Grund af den kongelige Ansættelse i Constitutionen ogsaa maa kunne betragtes som en kongelig ansat Embedsmand. Jeg troer ganske vist, at Thinget, naar det ikke vil betragte Sagen som en Gunst, men vil vælge sig et bestemt Støttepunkt, ikke kan gjøre det bedre, end ved at betragte en tyveaarig kongelig Constitution som Ansættelse i et Embede, og som Følge deraf ogsaa lade ham indgaae under Pensionsloven. Dette er det, hvortil jeg tillader mig at anbefale Sagen, og det er det, som Udvalget har indstillet for Thinget. Skulde der tages Hensyn paa, at han kun har været konstitueret, saa bliver jo Sagen aldrig at henseende under noget bestemt Princip; det